ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ : ความรับผิดตามสัญญาแฟรนไชส์ช่วง
ชื่อผู้เขียน : น.ส.จารุวรรณ วรรณโสภา
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขากฎหมายธุรกิจ)
ปีการศึกษา : 2558
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : ศาสตราจารย์ พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

บทคัดย่อ

ขณะนี้ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ใช้บังคับกับสัญญาแฟรนไชส์โดยเฉพาะ การจะนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้ามาปรับใช้กับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าภายใต้สัญญาแฟรนไชส์ ก็มีปัญหาเพราะไม่มีบทบัญญัติในเรื่องความรับผิดทางแพ่งของผู้ให้แฟรนไชส์ที่เพียงพอ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าช่วง ภายใต้การให้แฟรนไชส์ช่วง จึงส่งผลกระทบต่อคู่สัญญาแฟรนไชส์และผู้บริโภคในการเรียกร้องเมื่อมีความเสียหายที่เกิดขึ้น

การศึกษานี้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเอกสาร และพบว่าแม้ประเทศไทยจะนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้ามาปรับใช้กับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าในรูปแบบของสัญญาแฟรนไชส์ได้ แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่อาจครอบคลุมในเรื่องความรับผิดตามสัญญาแฟรนไชส์ช่วง ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายแฟรนไชส์เฉพาะเหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ไม่มีความแน่ชัดในการกำหนดความรับผิด ซึ่งถ้าหากมีการให้แฟรนไชส์ช่วงเกิดขึ้น จะนำหลักกฎหมายใดมาปรับใช้ และหากผู้รับแฟรนไชส์ช่วงทำให้ชื่อเสียงทางการค้าของผู้ให้แฟรนไชส์และผู้ให้แฟรนไชส์ช่วงเสื่อมเสียหรือผู้บริโภคฟ้องร้อง จะมีมาตรการทางกฎหมายใดเข้ามาแก้ไขปัญหา กำกับดูแลสัญญาแฟรนไชส์ช่วงเพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม และสามารถให้ความคุ้มครองและให้การเยียวยาแก่ผู้เสียหายได้อย่างครบถ้วน

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาความรับผิดตามสัญญาแฟรนไชส์ช่วง ด้วยการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เป็นการเฉพาะโดยมีเนื้อหาของข้อตกลงในสัญญาแฟรนไชส์ ความสัมพันธ์ของคู่สัญญาแฟรนไชส์ และความรับผิดของคู่สัญญาแฟรนไชส์ และครอบคลุมไปถึงการให้แฟรนไชส์ช่วงด้วย และควรนำหลักผู้ผลิตตามที่ปรากฏ (Apparent Manufacturer) มาใช้ในการตีความตามบทบัญญัติมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 มาใช้กับกรณีผู้ให้ แฟรนไชส์และผู้ให้แฟรนไชส์ช่วง ภายใต้สัญญาแฟรนไชส์ช่วง

Independent study title	:	Liability under Sub-Franchise Agreement
Author Name	:	Ms.Jaruwan Wannasopa
Degree	:	Master of Laws (Business Law)
Academic Year	:	2015
Advisory	:	Prof.Phijaisakdi Horayangkura

ABSTRACT

Thailand has no law applicable to the particular franchise agreement. Despite bringing the Civil and Commercial Code and the Trademark Act apply to the trademark license agreement under the franchise agreement. However, since those laws have insufficient provision in the civil liability of the franchisor and there is no provision on trademark under the sub-franchise agreement. Thus, the affecting the parties and consumers in claiming the damages caused by the sub-franchise agreement.

This study has been carried out though documentary research. It has found that in bringing Civil and Commercial Code and the Trademark Act apply to the trademark license agreement under the franchise agreement is insufficient. As those laws do not cover the liability under the sub-franchise agreement and unlike the United States. Thailand has no specific law on franchising. So, there is uncertainty in determining liability. If arise the sub-franchising the pending question is what law should be applied to the matters. If the sub-franchisee causes harm to trade reputation or legal action are brought by consumer of the franchisor or sub-franchisor what would be the legal measure to bail them out. There should be a supervision of the sub- franchise agreement to guarantee the proper use of it and to extent sufficient protection and remedy to the affected persons.

In order to solve the problem of lack of legislation, the author have proposed measures to solve the problem under sub-franchise agreement by enacting an act on franchise to govern content of the agreement franchising, obligations of the parties including the provision on sub-franchise agreement. Moreover, the Apparent Manufacturer principle should be brought to apply to the franchisor and the sub-franchisor under the sub-franchise agreement.